

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.579 van 31 mei 2012
in de zaak A. 204.938/XII-6950**

In zake: Marc VEYS
woonplaats kiezend te 2640 Mortsel
Armand Segerslei 23

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de VZW VLAAMSE TENNISVERENIGING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Roosens
kantoor houdend te 3000 Leuven
Maria-Theresiastraat 34A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 mei 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing, gedateerd 9 mei 2012, [...] van de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie [waarbij het] beroepsschrift van de heer Marc Veys d.d. 16 februari 2012 tegen de beslissing van de vzw Vlaamse Tennisvereniging [...] ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond beschouwd [wordt,] in

de mate dat deze beslissing het vermelde beroepsschrift [...] niet gegrond verklaart.”

In hetzelfde verzoekschrift vordert verzoeker daarenboven dat de Raad van State voorlopige maatregelen zou bevelen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 29 mei 2012 heeft de vzw Vlaamse Tennisvereniging gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 mei 2012, om 10.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Coralie Mattelaer, die *loco* advocaat Peter Roosens verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij arrest nr. 218.680 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 8 maart 2012 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie (hierna: de beroepsinstantie), waarbij het beroepschrift van Marc Veys onontvankelijk wordt verklaard. De Raad van State beveelt daarenboven dat de beroepsinstantie, rekening houdend met dit arrest, het beroep van Marc Veys onverwijld opnieuw in overweging neemt en zich uiterlijk op 24 april 2012 over het resultaat van die heroverweging uitspreekt.

3.2. Op 9 mei 2012 verklaart de beroepsinstantie het beroepschrift van Marc Veys ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. De beroepsinstantie overweegt en beslist over de grond van de zaak wat volgt:

“Overwegende dat overeenkomstig artikel 7, tweede lid van het decreet van 26 maart 2004 het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts kan geweigerd worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 14 van voormeld decreet;

Overwegende dat in casu de heer Marc Veys heeft gevraagd om een afschrift te bekomen van de volgende documenten met betrekking tot de vijf jaar topsportopleiding die zijn zoon [X.] bij VTV heeft gehad:

a) Een beslissing van niet-herselectie, met datum en vermelding van de namen van de beslissingnemende personen en de wettelijke grondslag van de beslissing;

b) Alle documenten die betrekking hebben op de vijfjaar topsportopleiding die [X.] bij VTV heeft gehad: medische, paramedische, conditionele, psychologische, sportieve documenten, evaluaties, besprekingen, gestelde doeleinden, visuele opnames van technische sportuitvoering, de registraties van de DTS-agenda enz

Overwegende dat uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat er inderdaad een document bestaat met betrekking tot de beslissing van de niet-herselectie aangaande [X.]; dat er met betrekking tot dat document geen wettelijke of decretale uitzonderingsgronden kunnen worden ingeroepen om dit niet openbaar te maken; dat het ingestelde beroep, wat dit onderdeel betreft, dan ook als gegrond wordt beschouwd;

Overwegende dat de beroepsinstantie heeft vastgesteld, na contactopname met de vzw VTV, dat alle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die [X.] bij VTV heeft gehad, al eerder werden bezorgd aan [X.] zelf; dat het hier gaat om allerhande medische, paramedische, conditionele, psychologische, sportieve documenten, evaluaties, besprekingen, ...; dat is gebleken dat daarbij, in volle vertrouwen, de originele documenten werden afgegeven aan [X.], waardoor het nu praktisch onmogelijk is om nog eens een afschrift te bezorgen van die documenten;

Overwegende dat een bestuursdocument in artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet gedefinieerd wordt als de drager, in welke vorm ook, van informatie waarover een instantie beschikt; dat het recht op openbaarheid aldus maar kan worden uitgeoefend voor zover het gaat om informatie die gematerialiseerd werd op een drager;

Overwegende dat uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat de vzw VTV niet langer beschikt over de gevraagde documenten, gelet op het feit dat ze eerder de originelen ervan aan [X.] hebben bezorgd; dat de opgevraagde documenten bijgevolg niet meer in het bezit zijn van de vzw VTV en dus niet kunnen worden beschouwd als bestuursdocumenten in de zin van artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet; dat er bijgevolg dan ook geen afschrift van kan worden verleend; dat het ingestelde beroep, wat dit onderdeel betreft, dan ook als ongegrond moet worden beschouwd;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van de heer Marc Veys d.d. 16 februari 2012 tegen de beslissing van de vzw Vlaamse Tennisvereniging wordt als ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient het document met betrekking tot de beslissing van de niet-herselectie aangaande [X.] openbaar te worden gemaakt door er een afschrift van te verstrekken.”

IV. Tussenkomst

4. De vzw Vlaamse Tennisvereniging is de rechtspersoon van wie verzoeker middels de beroepsinstantie openbaarheid wenst af te dwingen, zodat er reden is om haar verzoek in tussenkomst in te willigen.

V. Opvolging van de eerder bevolen voorlopige maatregel

5.1. In het inleidend verzoekschrift beklaagt verzoeker zich “preliminair” erover dat de beroepsinstantie, in strijd met het dictum van het schor-

singsarrest nr. 218.680, heeft nagelaten zich uiterlijk op 24 april 2012 opnieuw over zijn beroep uit te spreken. Hij zet uiteen:

“Na verloop van de datum van 24 april 2012 heeft verzoeker uit hoffelijkheid 10 dagen afgewacht om de Beroepsinstantie de tijd te geven haar correspondentie op te stellen.

Op 4 mei heeft verzoeker [de] voorzitter van de Beroepsinstantie opgebeld, en hem gevraagd naar de stand van zaken. De voorzitter beweerde van het bestaan van het arrest van de Raad van State niet af te weten, laat staan dat de zaak opnieuw in overweging zou zijn genomen.

De zaak werd na aandringen van verzoeker door de Beroepsinstantie opnieuw in overweging genomen op 9 mei 2012.

Voorafgaand aan de ontwikkeling van de argumenten die de onwettelijkheid van de beslissing van 9 mei 2012 zullen aantonen, wenst verzoeker de nadruk te leggen op de flagrante miskenning, door de Beroepsinstantie, van het arrest van de Raad van State van 27 maart 2012.”

In haar nota met opmerkingen wijst verwerende partij ter verklaring van de laattijdige beslissing van de beroepsinstantie op “ter zake niet wetsconforme betekeningen (zie artikel 82 van de BWHI van 8 augustus 1980)”.

5.2. Bij gelegenheid van de eerste vordering die verzoeker indiende bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hebben de diensten van de Raad van State prompt telefonisch contact opgenomen met het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering om deze op de hoogte te brengen van het verzoekschrift en om te vragen welke minister gecontacteerd moest worden voor de verdere behandeling van de zaak. Het kabinet van de minister-president verwees naar de minister die de sport tot zijn bevoegdheden rekent.

Vervolgens contacteerden de diensten van de Raad van State -gelet op de dringende noodzakelijkheid, opnieuw eerst telefonisch- het kabinet van de minister van Sport. De gesprekspartner op dit kabinet verklaarde van de zaak goed op de hoogte te zijn, meer nog: hij kon zelfs de gegevens meedelen die de Raad van State in staat stelden om verzoeker overdag telefonisch en per e-mail te bereiken. Verzoeker had immers enkel woonplaatskeuze gedaan. Voorts werd

nog meegedeeld dat de verzendingen aan het kabinet van de minister van Sport mochten gebeuren.

Aldus gaven de diensten van de Raad op 19 maart 2012 per faxbericht aan het adres van de minister van Sport kennis van het verzoekschrift en van de oproeping voor de terechtzitting, “alwaar er geen nuttig gevolg wordt aan gegeven” - met de woorden van verwerende partij in haar huidige nota met opmerkingen.

Op de terechtzitting van 23 maart 2012 was verwerende partij niet vertegenwoordigd. Het schorsingsarrest is uitgesproken op 27 maart 2012, op dezelfde dag per faxbericht ter informatie meegedeeld aan het kabinet van de minister van Sport en vervolgens op 28 maart 2012 met aangetekend schrijven met ontvangstbewijs betekend aan de Vlaamse regering, andermaal op het kabinet van de minister van Sport, “alwaar er wederom geen nuttig gevolg aan wordt gegeven”, aldus terecht verwerende partij in haar huidige nota met opmerkingen.

5.3. Om de vastgestelde zittingsdag voor het behandelen van de huidige vordering nuttig te kunnen meedelen aan verwerende partij, hebben de diensten van de Raad van State opnieuw contact opgenomen met het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering. Nu werd meegedeeld dat de kanselarij verwittigd moest worden, dat is een dienst voor het algemeen regeringsbeleid die ressorteert onder de minister-president zelf. Ditmaal is de zittingsdag dan ook aan de minister-president zelf meegedeeld.

5.4. Luidens artikel 82, derde volzin, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen -de tweede volzin van datzelfde artikel betreft de dagvaarding en kan moeilijk worden betrokken, zo lijkt, op betekeningen, kennisgevingen en oproepingen die uitgaan van de diensten van de Raad van State- worden de “rechtsgedingen van de Gemeenschap [...] als verweerder [...] gevoerd namens de Regering, ten verzoeken van het door deze aangewezen lid”.

Het behandelen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid noopt alle betrokkenen, uit de aard van de spoedeisendheid zelf, tot voortvarend optreden. Oproepingen door de Raad van State gebeuren overeenkomstig het procedurereglement kort geding in de regel met een faxbericht. De diensten van de Raad van State moeten, zoals te dezen, kunnen vertrouwen op de informatie die zij op korte tijd vernemen van de verwerende partij, wat betreft de identificatie van het door deze laatste “aangewezen lid” om zich te verweren in een procedure voor de Raad. Blijkbaar was die informatie niet correct. De Raad van State kan hiervoor begrip hebben, gelet op de tijdsdruk en de haast die ermee gemoeid gaat: overigens is verwerende partij zélf het eerste slachtoffer ervan als zij verkeerde adresgegevens opgeeft en vervolgens intern er niet in slaagt tijdig de informatie aan de bevoegde diensten door te sturen, aangezien zij wellicht hierdoor ook afwezig is gebleven op de terechtzitting van 23 maart 2012.

De Raad van State begrijpt evenwel niet hoe het mogelijk is dat een arrest dat, blijkens het ondertekend ontvangstbewijs uiterlijk op 29 maart 2012, betekend is aan een lid van de Vlaamse regering, volkomen “zonder nuttig gevolg” kan blijven: noch is het arrest intern doorgestuurd naar de wél bevoegde dienst of minister, noch is door de minister van Sport aan de Raad van State meegedeeld dat hij bij nader inzien niet verder met de zaak wou of kon worden belast. Van deze verregaande onachtzaamheid is niet verwerende partij, maar verzoeker slachtoffer geworden.

5.5. Een en ander is evenwel zonder gevolgen voor de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing die op 9 mei 2012 uiteindelijk toch is genomen. De misgelopen communicatie op de kabinetten van de Vlaamse regering heeft immers met de wettigheid van de beslissing van de beroepsinstantie niets van doen.

VI. De schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VII. Beoordeling van de aangevoerde middelen

Standpunt van de partijen

7. In het verzoekschrift voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, omdat de beroepsinstantie zich “niet kritisch heeft opgesteld ten aanzien van de volstrekt onrealistische beweringen van de VTV omtrent de ‘weggave’ van ‘originele bestuursdocumenten’”. Verzoeker meent dat de argumentatie niet aannemelijk is en door de beroepsinstantie al te blindelings is aangenomen. Volgens verzoeker is het zelfs absurd te noemen, dat een zo omvangrijk dossier over vijf jaar topsport, dat zowel uit papieren als digitale gegevens bestaat, aan zijn minderjarige zoon in “originele versie” zou zijn gegeven zonder medeweten van zijn ouders, zonder ontvangstbewijs, zonder inventaris en zonder dat de tussenkomen partij ook maar enig dubbel exemplaar van ook maar enig document behouden zou hebben.

8. Tussenkomen partij verklaart in het verzoek tot tussenkomst dat de Raad van State de ernst van de middelen niet hoeft te onderzoeken omdat er manifest niet is voldaan aan de twee overige schorsingsvoorwaarden. Zij voegt eraan toe:

“In de mate dat de Raad van State de middelen toch zou onderzoeken, gedraagt de VTV zich naar de wijsheid, onder voorbehoud van al haar rechten.”

Voorts zet zij in haar verzoekschrift uiteen dat er niet zoiets bestaat als een “topsportdossier” maar dat zij “ook vandaag nog” bereid blijft “om aan Marc Veys alle informatie over [zijn zoon] te bezorgen waarover zij beschikt”, waarbij zij bij wijze van voorbeeld “alle weekagenda’s uit de periode 2006-2011”, “alle relevante boekhoudkundige documenten” en “alle sportresultaten” vernoemt. Andere gevraagde informatie dan weer zou bij de artsen berusten of bij vroegere trainers en buiten haar bereik zijn, terwijl nog andere documentatie verloren is gegaan door een defecte server.

9. Ook verwerende partij voert in haar nota met opmerkingen geen inhoudelijk verweer tegen de aangevoerde middelen.

Na kennis te hebben gekregen van het verzoek tot tussenkomst, merkt verwerende partij op de terechtzitting op dat het niet aan tussenkomende partij, maar aan de beroepsinstantie toevalt om te beoordelen welke informatie onder de openbaarheid valt en welke informatie onder eventuele uitzonderingsgronden. Zij merkt op dat het huidige verhaal van de tussenkomende partij verschilt van de informatie die zij aan de beroepsinstantie heeft meegedeeld en waarop de bestreden beslissing is gesteund. Volgens verwerende partij is er in die omstandigheden reden om de bestreden beslissing in te trekken.

Beoordeling

10. In de bestreden beslissing stelt de beroepsinstantie dat zij “heeft vastgesteld, na contactopname met de vzw VTV”, dat alle originele documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die de zoon van verzoeker X. bij VTV heeft gehad -“allerhande medische, paramedische, conditionele, psychologische, sportieve documenten, evaluaties, besprekingen,...”- al eerder werden

bezorgd aan X. zelf “waardoor het nu praktisch onmogelijk is om nog eens een afschrift te bezorgen van die documenten”.

11. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur op dat het zijn beslissing op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. Dit houdt in dat aan die beslissing een correcte feitenvinding voorafgaat en dat het bestuur zich dan ook adequaat informeert om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

De beroepsprocedure inzake het recht op openbaarheid van bestuur lijkt weinig vlees en been te bezitten indien de aangesproken bestuursinstantie er zonder meer mee mag volstaan, “na contactname” door de beroepsinstantie, aan deze laatste te verklaren de gevraagde documenten niet (meer) in haar bezit te hebben. De lange, niet exhaustieve opsomming die verzoeker in het inleidend verzoekschrift geeft van documenten in de loop van de vijf jaar sportopleiding van zijn zoon illustreert dat de beroepsinstantie al te lichtzinnig de argumenten die zij na contactopname met de vzw VTV vernam, voor waar heeft aangenomen.

Dat een “topsportdossier”, te begrijpen als alle dragers van informatie in papieren en digitale vorm waarover tussenkomende partij beschikt(e) met betrekking tot de vijf jaar sportbegeleiding van X. aan de topsportschool, aan X. zou zijn afgegeven, in originele vorm dan nog en zonder dat tussenkomende partij van welk document ook nog maar één kopie zou bezitten, had de beroepsinstantie er moeten toe aanzetten dieper in te gaan op die bewering. De argumentatie van verzoeker over het onwaarschijnlijke, en daarom op het eerste gezicht ongeloofwaardige, van zulk een bewering kan *prima facie* worden bijgevalen. Meer nog, die conclusie wordt nog versterkt door wat VTV thans in haar verzoek tot vrijwillige tussenkomst stelt - en ook wat zij nalaat te stellen. Ten eerste blijkt hieruit dat bepaalde stukken wel nog in haar bezit en beschikbaar zouden zijn. Dit is al volledig in strijd met haar eerdere verklaring dat zij alles aan X. heeft meegegeven en er zelfs geen afschrift meer van heeft. Ten tweede zouden sommige documenten buiten haar bereik zijn omdat ze onder het medisch geheim zouden

vallen of berusten bij vroegere trainers van X: dit is een geheel andere verklaring dan de bewering dat die documenten aan X. zijn meegegeven, in originele vorm. Voorts wordt gealludeerd op een falende server: ook die bewering strookt niet met de mededeling dat alle informatie aan X. is gegeven. Dit betekent meteen ook dat niet enkel onzorgvuldig is gehandeld door de beroepsinstantie, maar zelfs dat het opgegeven motief in de bestreden beslissing niet juist is. Van enige overmacht, van het medisch geheim of van het vertrek van vroegere trainers, wordt in de beslissing immers met geen woord gerept. Ten slotte doet tussenkomende partij niet de minste poging om in de huidige procedure aan de Raad minimaal te preciseren welke specifieke documenten zij dan wel aan de zoon van verzoeker zou hebben meegegeven.

12. Het besproken middel is ernstig.

VIII. Beoordeling van het nadeel en de uiterst dringende noodzakelijkheid

13. Zowel verwerende partij als tussenkomende partij betwisten het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Verzoeker voert in het inleidend verzoekschrift omtrent de school- en sportcarrière van zijn zoon dezelfde argumentatie aan als ten tijde van de vorige vordering en hij werkt die nog verder uit. De Raad van State ziet geen reden om aan te nemen dat de beide schorsingsvoorwaarden, die hij toen als vervuld achtte, vandaag minder aannemelijk zouden zijn. Het verstrijken van de tijd wijst eerder op het tegendeel. Daarenboven ligt thans een zaak voor van een verzoeker die na een eerder bevolen schorsing moet lijden dat het bestuur andermaal een beslissing neemt die, op het eerste gezicht, opnieuw onwettig is. Dit doet een gekwalificeerd moreel nadeel ontstaan, waarvan niet moet worden geduld dat een verzoeker het moet ondergaan in afwachting van de afwikkeling van het beroep ten gronde.

IX. Slotsom betreffende de schorsingsvordering

14. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

X. Voorlopige maatregelen

Standpunt van de partijen

15. Verzoeker vraagt bij wijze van voorlopige maatregelen:

“Primo. [...] dat de Beroepsinstantie zou worden verplicht, met toepassing van artikel 25 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004, binnen een termijn van ten hoogste 1 week alle documenten ter plaatse (op het Tenniscentrum te Wilrijk en op de bestuurlijke zetel te Brussel) in te zien en zich, in de hypothese dat het dossier van [...] ontbreekt, te vergewissen van de aard van de betrokken documenten (analoog versus digitaal?) door soortgelijke dossiers van andere topsporters te aanschouwen;
Secundo. [...] dat de Raad van State de Beroepsinstantie zou verplichten bij aangetekend schrijven aan de wettelijke vertegenwoordigers van de Vlaamse Tennisvereniging nu expliciet een kopie van het bestuurlijke topsportdossier van [X.] op te vragen, met specificering van de verschillende hierna opgesomde documenten, zonder dat deze lijst echter als exhaustief kan opgevat worden. [...]

- alle medische verslagen
- alle bloedanalyses
- alle rapporten van de sportmedische keuringscentra
- alle rapporten van het conditiecentrum Athlete's Care
- alle omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones (zonder dat de precieze omschrijving van deze documenten noch de omvang ervan kan worden aangegeven)
- alle conditie- en trainingsschema's
- alle weekagenda's
- alle kortetermijn- en langetermijnsdoelstellingen die door het Topsportconvenant voor elke sporter worden voorgeschreven
- alle evaluaties die door het Topsportconvenant voor elke topsporter worden voorgeschreven
- alle documenten ter voorbereiding van de oudercontacten (de trainers hadden die documenten ter beschikking bij de oudercontacten)
- alle rapporten van de oudercontacten

- alle gemotiveerde aanvragen voor het bekomen van topsportstatuten
 - alle tornooievaluaties
 - alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere)
 - alle relevante boekhoudkundige documenten : officiële vaststellingen van de (maandelijkse en andere) vergoedingen die verzoeker gedurende vijf jaar heeft gedaan, alsmede de facturen en de betalingen
 - alle sportresultaten
 - alle collectieve trainersbesprekingen m.b.t. [X.]
 - alle verslagen van de nutritionist (algemene en specifieke voor [X.]), met inbegrip van de voorschriften inzake voedingssupplementen en gespecialiseerde sportvoeding
 - alle verslagen van de sportpsychologen werden elektronisch bezorgd aan VTV : van de h. [...], van de h. [...], van mevr. [...],
 - alle communicatie tussen VTV en het Leonardo Topsportlyceum, die [X.] aanbelangen
 - alle rapporten die [X.] zelf gedurende jaren in de DTS-agenda heeft ingebracht
 - alle conclusies, verwerkingen, die noodzakelijkerwijs uit die DTS-agenda moeten zijn voortgevloeid
- Dit is een louter exemplatieve lijst, m.a.w. dit zijn enkel de documenten waarvan [X.] en zijn ouders het bestaan af kennen, naar aanleiding van de vijf jaar topsport VTV. [...]
- Tertio. [...] dat [de Raad van State] de Beroepsinstantie zou verplichten de voorliggende zaak opnieuw in overweging te nemen binnen een termijn van ten hoogste twee weken, en een beslissing te nemen :
- *die niet gebaseerd is op vaststellingen die het *de facto* niet kan doen
 - *die geen rekening houdt met verklaringen die niet namens de bestuursinstantie zijn geschied
 - *die, document per document, geverifieerd en gemotiveerd is en rekening houdt met de technische aard van die documenten (elektronisch karakter)
 - *die respect heeft voor de ongelijke positie van de burger t.o.v. de bestuursinstantie, overeenkomstig de geest van artikel 32 van de Grondwet en de Openbaarheidswetgeving
 - *die kritisch is t.a.v. eventuele ongeloofwaardige, onrealistische en absurde beweringen van de betrokken bestuursinstantie.”

16. Verwerende partij merkt op dat het niet tot de bevoegdheid behoort van de Raad van State om zich in de plaats te stellen van de beroepsinstantie “en op voorhand tot de niet toepasselijkheid van de uitzonderingsbepalingen, voorzien in de artikelen 11 tot en met 14 van het openbaarheidsdecreet te beslissen, of de werk- en onderzoekswijze van de Beroepsinstantie vast te stellen”.

17. Tussenkomen de partij doet gelden dat het volstaat, om verzoekers belangen veilig te stellen, de beroepsinstantie te bevelen zich onverwijld opnieuw uit te spreken. Zij herinnert er ook aan dat de Raad van State luidens artikel 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geen maatregelen mag opleggen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten. Volgens tussenkomen de partij mag de Raad van State daarom de beroepsinstantie niet verplichten om op het tenniscentrum van de VTV in Wilrijk en op de zetel van de VTV in Brussel alle documenten te gaan inzien en “[zich] te vergewissen van de aard van de betrokken documenten (analoog versus digitaal?) door soortgelijke dossiers van andere topsporters te aanschouwen”, zoals verzoeker vraagt.

Beoordeling

18. De Raad van State valt verwerende partij hierin bij, dat het eerst aan de beroepsinstantie toevalt -in voorkomend geval onder controle van de wettigheidsrechter- om de toepassing van eventuele uitzonderingsgronden te beoordelen.

Aan verwerende partij en aan tussenkomen de partij dient voorts te worden tegengeworpen dat de decreetgever zelf in artikel 25 van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 de beroepsinstantie de ruimst mogelijke onderzoeksmogelijkheden heeft toegewezen:

“De beroepsinstantie kan, als er een beroep aanhangig wordt gemaakt, alle bestuursdocumenten ter plaatse inzien of ze opvragen bij de betrokken instantie.

De beroepsinstantie kan alle betrokken partijen en deskundigen horen en de personeelsleden van de instantie om extra inlichtingen vragen.”

19. De Raad van State is evenwel niet overtuigd van het nut om zelf instructies te geven aan de beroepsinstantie over de wijze waarop deze zich ditmaal op grond van een zorgvuldige feitenvinding zal uitspreken, zodat het inderdaad volstaat de beroepsinstantie bij wijze van voorlopige maatregel tot een spoedige nieuwe beslissing te nopen.

Indien documenten, waarvan door hun aard in redelijkheid verwacht mag worden dat ze in het bezit zijn geweest van tussenkomende partij, zijn teloor gegaan, dan mag uit huidig arrest wel duidelijk zijn dat een loutere verklaring als bewijs hiervan niet mag volstaan.

Herinnerd wordt ook aan artikel 17, § 3, tweede lid, van het openbaarheidsdecreet:

“Indien de aanvraag wordt gericht aan een instantie die het bestuursdocument niet in haar bezit heeft of aan de communicatieambtenaar, dan stuurt de instantie of de communicatieambtenaar de aanvraag zo spoedig mogelijk door naar de instantie die het document vermoedelijk in haar bezit heeft. De aanvrager wordt hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht. Indien de aanvraag wordt gericht aan een archief en betrekking heeft op een bestuursdocument dat door een instantie in een archief werd neergelegd, stuurt het archief de aanvraag onmiddellijk door naar die instantie.”

De Raad van State bedenkt, in de geest van deze bepaling en rekening ermee houdend dat tussenkomende partij in haar verzoek tot tussenkomst uitdrukkelijk aanbiedt om verzoeker alsnog alle informatie over zijn zoon te bezorgen waarover zij beschikt, dat het in hoofde van de tussenkomende partij in de gegeven omstandigheden eveneens van passende zorgvuldigheid zou getuigen, ook al is zij daar naar de letter niet toe gehouden, indien zij voor documenten die effectief niet meer in haar bezit zijn zoveel als het in haar macht ligt verzoeker op weg zou zetten naar de huidige houder van de informatie, als die geen “instantie” is in de zin van het decreet.

20. Verwerende partij beweert niet dat een nieuwe uitspraak binnen een termijn van twee weken voor de beroepsinstantie om organisatorische of andere redenen onhaalbaar zou zijn, zodat in zoverre met de vraag van verzoeker wordt ingestemd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de vzw Vlaamse Tennisvereniging tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 9 mei 2012 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, doch enkel in de mate waarin het beroepschrift van Marc Veys ongegrond wordt verklaard.

3. De Raad van State beveelt dat de beroepsinstantie, rekening houdend met dit arrest, het beroep van Marc Veys onverwijld opnieuw in overweging neemt en zich uiterlijk op 15 juni 2012 over het resultaat van die heroverweging uitspreekt.

4. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 mei 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.
------------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Geert Van Haegendoren